

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-32S/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200656
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Štoffová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:5022200656.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Štoffovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Ing. Jitky Mlynarčíkovej, PhD., LL.M. a Mgr. Mariána Štulajtera, v právnej veci žalobcu: #APAGE SATANAS, so sídlom Sládkovičova 1222/73, 024 04 Kysucké Nové Mesto, IČO: 51428148, proti žalovanému: Mesto Kysucké Nové Mesto, Námestie slobody 94/27, 024 01 Kysucké Nové Mesto, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia primátora Kysuckého Nového Mesta č. j.: INFO 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01, ev. č. 24071/2022 zo dňa 21. decembra 2022, takto

rozhodol:

Rozhodnutie primátora Kysuckého Nového Mesta č. j.: INFO 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01, ev. č. 24071/2022 zo dňa 21. decembra 2022 a rozhodnutie Mestského úradu Kysucké Nové Mesto č. j.: INFO 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01, ev. č. 23853/2022 zo dňa 13. decembra 2022 z r u š u j e a vec vracia prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi dôvodne vynaložené trovy konania a zaplatiť ich v lehote 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bude určená ich výška.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Žalobca žiadosťou o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o slobodnom prístupe k informáciám“ alebo „Zákon č. 211/2000 Z. z.“) doručenou mestu Kysucké Nové Mesto (povinnej osobe) (ďalej aj „Mesto“ alebo „prvostupňový orgán“) dňa 19.10.2022, požiadal o sprístupnenie nasledujúcich informácií: „kópie mestu doručených rozhodnutí súdov SR a stav súdnych konaní vo veci žaloby (žalôb) Eurokapital vs. KNM“ (ďalej aj „infožiadost“).

2. O infožiadosti prvostupňový orgán rozhodol dňa 28.10.2022 Rozhodnutím o nesprístupnení informácie č. j.: INFO - 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01 (ďalej aj „prvé prvostupňové rozhodnutie“) tak, že žiadosti nevyhovel s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám z dôvodu, že ide o informácie o rozhodovacej činnosti súdov a zákonom je obmedzené ich sprístupnenie. Predmetné rozhodnutie bolo na základe odvolania žalobcu zrušené Rozhodnutím primátora Mesta č. j.: INFO - 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01, ev. č. 23677/2022 zo dňa 07.12.2022 (ďalej aj „zrušujúce rozhodnutie“) s tým, že rozhodnutie je nedostatočné z hľadiska riadneho odôvodnenia, pretože prvostupňový orgán použil v odôvodnení rozhodnutia neplatné znenie zákona.

3. Mesto Rozhodnutím č. j.: INFO 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01, ev. č. 23853/2022 zo dňa 13. decembra 2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 18 ods. 2 v spojení s § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny

poriadok“) nevyhovelo infožiadosti s tým, že požadované informácie, t. j. súdne rozhodnutia vydané v súdnom konaní medzi žalobcom EUROKAPITAL, a.s. a Mestom nie je možné žiadateľovi sprístupniť, pretože ide o informácie, ktoré sa týkajú rozhodovacej činnosti súdov (§ 11 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 211/2000 Z. z.) a zákonom je obmedzené ich sprístupnenie. Rozhodovacia činnosť súdu v danom súdnom konaní stále prebieha, pretože súdne konanie ešte nie je právoplatne ukončené.

4. Žalovaný ako odvolací orgán sa v odvolacom konaní stotožnil s nesprístupnením požadovaných údajov, a preto Rozhodnutím č. j.: INFO 34/2022, č. s.: MsÚ-2307/2022/01, ev. č. 24071/2022 zo dňa 21.12.2022 odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu o nesprístupnení informácií zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný konštatoval, že prvostupňový orgán sa so žiadosťou žalobcu náležite vysporiadal, v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak. Zdôraznil, že rozhodovacia činnosť súdu v danej veci (súdnom spore) trvá a je naplnený zákonný dôvod obmedzenia sprístupnenia informácií.

Správna žaloba – žalobné body

5. Správnou žalobou doručenou v zákonnej lehote Krajskému súdu v Žiline ako správneho súdu sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné. Žalovaný namietal nezákonný postup a nezákonné nesprístupnenie požadovaných informácií v rozpore s právom na informácie a právom na prístup k dokumentom. Osobitne namietal porušenie Charty základných práv Európskej únie (čl. 11 a 41) a Ústavy SR (čl. 26). Poukázal na zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom pre uplatnenie prípadného práva na náhradu škody alebo inej ujmy z nezákonného postupu a nezákonného rozhodnutia je nevyhnutné zrušiť každé právoplatné a vykonateľné protiprávne rozhodnutie. Aj keď požadované informácie žalobcovi poskytol Krajský súd v Žiline (1 Spr I/111/2022 – Odpoveď na žiadosť o sprístupnenie informácií), objektívny právny záujem na súdnom zrušení napadnutého rozhodnutia zostal. Žalobca sa obrátil priamo na Mesto, pretože disponuje rovnakými informáciami ako súd, žalobca nepoznal spisovú značku (spisové značky) súdnych konaní. Žalovaný bol povinný poskytnúť požadované informácie a ich nesprístupnenie je protiprávne, o čom svedčí aj fakt, že Krajský súd v Žiline postupoval opačne a požadované informácie bez problémov sprístupnil. Ak požadovaná informácia nepožíva právnu ochranu utajenia alebo obmedzenia, je Mesto povinné ju sprístupniť alebo žiadosť odstúpiť súdu, ak sa necítilo byť kompetentné alebo nemalo požadované informácie. V tejto súvislosti žalobca odkázal aj na § 82a zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch“). S poukazom na porušenie práv nezákonným postupom a vecne nesprávnymi rozhodnutiami orgánu verejnej správy, keď je povinnosťou žalovaného sprístupniť požadované informácie v čo najväčšom rozsahu, žalobca žiadal, aby správny súd v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie a prvostupňové rozhodnutie a v nadväznosti na uvedené v zmysle § 27 SSP zrušil aj zrušujúce rozhodnutie zo dňa 07.12.2022 a prvé prvostupňové rozhodnutie zo dňa 28.10.2022 a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že na dôvodoch nesprístupnenia informácií zotrúva. Zosumarizoval priebeh konania o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií so záverom, že požadované informácie nie je možné žiadateľovi (žalobcovi) sprístupniť, pretože ide o informácie, ktoré sa týkajú rozhodovacej činnosti súdov a zákonom je obmedzené ich sprístupnenie. Rozhodovacia činnosť v danom súdnom konaní stále prebieha, pretože súdne konanie ešte nie je právoplatne ukončené. V danom prípade je naplnený zákonný dôvod, ktorý žalovanému neumožnil sprístupniť požadované informácie, preto správna žaloba žalobcu nie je dôvodná a žalobca navrhol, aby ju správny súd zamietol.

7. Žalobca nevyužil svoje právo podať repliku.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov správnym súdom

8. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) uvedeného zákona výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Vzhľadom na uvedené sa toto konanie pôvodne vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 32S/28/2022 vedie na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. ZA-32S/28/2022.

9. Správny súd v Banskej Bystrici ako vecne a miestne príslušný súd preskúmal v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 134 ods. 1 SSP) žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie a postup orgánov verejnej správy v administratívnom konaní, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, preto zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) SSP v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP z dôvodu, že rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia vecí a sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Zároveň správny súd rozhodol o vrátení veci orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie v zmysle § 191 ods. 4 SSP. Správny súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Žalobca, ani žalovaný, nežiadali o prejednanie veci na pojednávaní a jeho nariadenie si nevyžiadali ani iný dôvod podľa § 107 ods. 1 SSP. Rozsudok bol dňa 06.06.2024 v súlade s § 137 ods. 3 SSP vyhlásený vyvesením skráteného písomného vyhotovenia rozsudku bez odôvodnenia na úradnej tabuli súdu, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámené od 19.04.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

10. Správny súd si v rámci konania o správnej žalobe vyžiadal od žalovaného dotknutú informáciu - rozhodnutia súdov SR vo veci žaloby (žalôb) EUROKAPITAL, a.s. vs. Kysucké Nové Mesto (vrátane doložky právoplatnosti), v intenciách ust. § 84 SSP. Zistil, že v prípade predložených súdnych rozhodnutí ide o: rozsudok Krajského súdu v Žiline z 13.10.2022 (v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.11.2022), uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 17.03.2023 (o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu), rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25.05.2022, medzitémny rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 29.05.2018 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.04.2019. Medzitémny rozsudkom zo dňa 29.05.2018 okresný súd rozhodol, že žalobca (EUROKAPITAL, a.s.) má právo na náhradu škody, tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom krajského súdu zo dňa 25.04.2019. Predmetný rozsudok Najvyšší súd SR zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, krajský súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13.10.2022 (v spojení s opravným uznesením, ktorým opravil označenie právneho zástupcu žalovaného) tak, že rozhodnutie okresného súdu potvrdil. Žalovaný v rámci predloženia dokumentov nepriložil k zaslaným rozhodnutiam doložku právoplatnosti, podľa informácie z Okresného súdu Žilina (zaslanej doložky právoplatnosti) Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/83/2022 z 13.10.2022 nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2022.

11. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP: (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 27 ods. 1 SSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

13. Podľa § 84 SSP pri žalobe proti rozhodnutiu, ktorým sa odmietlo sprístupnenie informácie, si môže správny súd dotknutú informáciu vyžiadať na účel overenia tvrdenia žalovaného. Nezaloží ju do súdneho spisu a ani ju nedoručí ostatným účastníkom konania alebo osobám zúčastneným na konaní.

14. Podľa § 134 ods. 1 SSP správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

15. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 Zákona č. 211/2000 Z. z.: (1) Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii. (3) Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 211/2000 Z. z. povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

17. Podľa § 12 Zákona č. 211/2000 Z. z. všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

18. Podľa § 18 ods. 2 Zákona č. 211/2000 Z. z., ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

19. Podľa § 82a Zákona č. 757/2004 Z. z.: (1) Súdny sú povinné zverejňovať právoplatné rozhodnutia vo veci samej, rozhodnutia, ktorými sa končí konanie, rozhodnutia o neodkladnom opatrení a rozhodnutia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, a to do 15 pracovných dní od dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia; ak rozhodnutie nebolo vyhotovené ku dňu jeho právoplatnosti, lehota na zverejnenie rozhodnutia začína plynúť dňom vyhotovenia rozhodnutia. (2) Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa končí konanie, súdny v tej istej lehote zverejnia aj všetky rozhodnutia vydané počas tohto súdneho konania, ktoré boli zrušené, potvrdené alebo zmenené súdom vyššieho stupňa a rozhodnutia, ktoré zrušujú rozhodnutie súdu nižšieho stupňa. Ak bolo vydané opravné uznesenie, zverejňuje sa aj toto uznesenie. Nezverejňujú sa súdne rozhodnutia vydané v konaní, v ktorom bola verejnosť vylúčená z pojednávania pre celé pojednávanie alebo pre jeho časť a platobné rozkazy. Kancelária najvyššieho správneho súdu zverejňuje aj právoplatné rozhodnutia disciplinárnych senátov do troch pracovných dní od dňa nadobudnutia právoplatnosti. (3) Pred zverejnením rozhodnutia podľa odseku 1 sa v nich anonymizujú údaje, ktorých anonymizovaním bude pri zverejňovaní zabezpečená ochrana práv a právom chránených záujmov. (4) Zverejňovanie súdnych rozhodnutí podľa odseku 1 technicky zabezpečuje ministerstvo na svojom webovom sídle. Kancelária najvyššieho súdu zverejňuje rozhodnutia najvyššieho súdu aj na webovom sídle najvyššieho súdu a kancelária najvyššieho správneho súdu zverejňuje rozhodnutia najvyššieho správneho súdu aj na webovom sídle najvyššieho správneho súdu. (5) Súdny sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného zákona všetky súdne rozhodnutia, vrátane neprávoplatných rozhodnutí a rozhodnutí, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej okrem súhlasu s poskytnutím údajov, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva podľa osobitného predpisu, súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov a príkazu podľa Trestného poriadku; súhlas však sprístupnia osobe, ktorej sa súhlas týka, ak tým nebude ohrozené alebo zmarené plnenie úloh štátu. Súdny pritom robia opatrenia na ochranu práv a právom chránených záujmov.

20. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie o nesprístupnení informácií podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám, keď povinná osoba s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií nevyhovela s odôvodnením, že požadované informácie nie je možné sprístupniť, pretože ide o informácie, ktoré sa týkajú rozhodovacej činnosti súdu, ktorá stále prebieha.

21. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že slobodný prístup verejnosti k informáciám, ktoré sú v dispozícii orgánov verejnej moci, má v demokratickej spoločnosti zásadný a nezastupiteľný význam, keďže prostredníctvom slobodného prístupu k informáciám dochádza k verejnej kontrole orgánov verejnej moci občanmi a inými subjektmi občianskej spoločnosti, čo prispieva k väčšej

transparentnosti uplatňovania verejnomocenských oprávnení, efektívnejšiemu používaniu verejných prostriedkov a upevňovaniu princípov právneho štátu a demokracie. Slobodný prístup verejnosti k informáciám tiež umožňuje rozvíjať informovanú verejnú diskusiu a v dôsledku toho aj participáciu občanov na správe vecí verejných, čím sa posilňuje legitimita verejnej moci a dôvera verejnosti voči nej. Tieto princípy sú v ústavnoprávnej rovine zakotvené v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje všeobecnú garanciu slobody prejavu a práva na informácie. Predmetom práva na slobodný prístup k informáciám môžu byť všetky informácie, pokiaľ nejde o informácie podliehajúce obmedzeniu podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého: „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“ Čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky je v praktickej rovine vykonaný viacerými zákonmi, z ktorých má zásadné postavenie Zákon o slobodnom prístupe k informáciám, ktorý sa použije vždy, keď neexistuje špeciálna zákonná úprava.

22. Ako vyplýva aj z citovaného ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, právo verejnosti na prístup k informáciám nie je neobmedzené a má svoje limity. Zákon môže obmedziť právo na vyhľadávanie a šírenie informácií, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu ústavou vymedzených účelov. Napriek princípu publicity, t.j. princípu, že v demokratickom štáte sú veci, ktoré nie sú zo zákona utajované, verejnosti voľne dostupné, ustanovenia § 8 až 11 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám upravujú kategórie informácií, ktoré sa podľa zákona nesprístupňujú. Osobitným zákonným dôvodom obmedzenia prístupu k informáciám je ochrana informácií týkajúcich sa rozhodovacej činnosti súdov.

23. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR rozhodovacou činnosťou súdu je potrebné v širšom slova zmysle rozumieť kompetenciu súdnych orgánov konať a rozhodovať v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, v správnom súdnictve o preskúmaní zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosti rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon (čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). V užšom slova zmysle sa rozhodovacou činnosťou súdu rozumie konanie a rozhodovanie súdu v konkrétnej právnej veci, t.j. od začatia konania (na základe návrhu alebo bez návrhu), cez jednotlivé procesné úkony, procesné čiastkové rozhodnutia, až po rozhodnutie vo veci samej. Rozhodovacou činnosťou sa teda rozumie konanie a rozhodovanie v konkrétnej právnej veci, od začatia konania cez jednotlivé procesné úkony až po rozhodnutie vo veci (samej). Pôjde najmä o procesné pravidlá vedenia konania (procesné úkony účastníkov konania alebo procesné rozhodnutia vydané v priebehu súdneho konania, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej) a rozhodnutia súdu v konkrétnej právnej veci. Za uvedené procesné úkony alebo procesné rozhodnutia možno považovať napríklad vyjadrenie účastníkov konania, ustanovenie tlmočníka, znalca, opatrovníka, rozhodnutie o námietke zaujatosti, ktorých spoločným znakom je, že nejde o rozhodnutia konečné, ale po ich vydaní konanie pred súdom pokračuje (k tomu pozri rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽi/7/2009 zo dňa 08.10.2009, sp. zn. 3SŽi/8/2009 zo dňa 18.02.2010, sp. zn. 5SŽi/1/2011 zo dňa 15.12.2011).

24. Rozsah pojmu „informácia týkajúca sa rozhodovacej činnosti súdu“ zahŕňa aj (ale nielen) pojmy informácia o rozhodnutí a informácia o výsledku konania. Do obsahu pojmu rozhodovacia činnosť nepatria evidenčné informácie zo súdnych registrov. Za informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu by nemali byť považované ani informácie organizačno-technickej povahy, ktoré sa týkajú prejednávania alebo rozhodovania konkrétneho sporu, alebo inej právnej veci, ako napríklad informácie o tom, či bol podaný návrh na začatie konania (ak nie je poskytnutie informácie v rozpore s právom chránenými záujmami), informácie kedy a kde sa bude konať pojednávanie, či bolo pojednávanie odročené, či je rozhodnutie právoplatné, alebo či bol proti rozhodnutiu podaný opravný prostriedok. Rovnako by sa obmedzenie nemalo vzťahovať ani na informáciu o tom, ktorému konkrétnemu sudcovi bol spis pridelený alebo aká je spisová značka konkrétneho konania.

25. Právo na informácie je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdov v priebehu konania v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej konkrétnej právnej veci. Tým, že povinné osoby nesprístupňujú informácie o prebiehajúcich konaniach pred konečným rozhodnutím vo veci, je vylúčená verejná diskusia, ktorá by mohla ovplyvniť sudcov alebo orgány činné v trestnom konaní pri ich rozhodovaní. Iná situácia je v prípade konečných rozhodnutí súdu v danej veci (či už meritórnych alebo procesných rozhodnutí, ktorými sa konanie pred súdom končí). V týchto prípadoch nie

je daný dôvod na obmedzenie ich prístupu za podmienky, že nebudú obsahovať osobné údaje chránené zákonom.

26. Súčasne je treba zdôrazniť, že jednotlivé ustanovenia § 11 Zákona č. 211/2000 Z. z. upravujú dôvody obmedzenia prístupu k informáciám odôvodňujúce nesprístupnenie informácie ako takej alebo len jej časti. Platí, že ak požadované informácie nemožno sprístupniť v celistvosti, tak sa sprístupnia v obmedzenom rozsahu (§ 12 Zákona č. 211/2000 Z. z.). Len ak informáciu nemožno sprístupniť v celom rozsahu, potom povinná osoba informáciu nesprístupní podľa príslušného zákonného ustanovenia.

27. Okrem zverejňovania informácií povinnými osobami v zmysle Zákona o slobodnom prístupe k informáciám (v zmysle ktorého je nespornou povinnou osobou aj žalovaný), zverejňovanie a sprístupňovanie súdnych rozhodnutí upravuje Zákon č. 757/2004 Z. z., konkrétne ustanovenie § 82a cit. zákona. Súdny sú povinné zverejňovať právoplatné rozhodnutia vo veci samej, rozhodnutia, ktorými sa končí konanie, rozhodnutia o predbežnom opatrení a rozhodnutia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, a to do 15 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

28. Z obsahu správnej žaloby vyplýva, že žalobca sa obdobnou/rovnakou infožiadosťou ako na žalobcu, obrátil aj na Krajský súd v Žiline, ktorý mu požadované súdne rozhodnutia sprístupnil. Táto skutočnosť však neznamená, že odpadol dôvod konania o infožiadosti vo vzťahu k žalovanému. Osoba žiadajúca o sprístupnenie informácií podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám má plné právo zvoliť si, ktorej povinnej osobe adresuje svoju žiadosť (ak do úvahy prichádza viac povinných osôb), pričom ani prípadné poskytnutie informácie žalobcovi inou (povinnou) osobou nemá vplyv na preskúmanie zákonnosti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, ktoré je výsledkom konania o samostatnej žiadosti o poskytnutie informácií.

29. Podstatnou otázkou pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia je otázka, či v tomto prípade bol daný povinnou osobou uplatnený zákonný dôvod na nesprístupnenie informácií, teda, či boli splnené podmienky na aplikáciu § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám ako dôvodu pre nevyhovenie žiadosti o poskytnutie informácií, a to v celom rozsahu.

30. Ako už bolo uvedené, účelom ustanovenia § 11 Zákona č. 211/2000 Z. z. je chrániť informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu. V tomto prípade žalobca povinnú osobu žiadal o poskytnutie „kópie mestu doručených rozhodnutí súdov SR a stav súdnych konaní vo veci žaloby (žalôb) Eurokapital vs. KNM“. Z toho vyplýva, že žiadal jednak o: (i) poskytnutie kópie rozhodnutia/rozhodnutí a (ii) informáciu o stave súdneho konania.

31. Povinná osoba s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám nesprístupnila žalobcom požadované informácie s odôvodnením, že požadované informácie sa týkajú rozhodovacej činnosti súdov, ktorá v danom súdnom konaní stále prebieha (súdne konanie ešte nie je právoplatne ukončené). Žalovaný (primátor Kysuckého Nového Mesta) v odôvodnení napadnutého rozhodnutia iba vo všeobecnej rovine bez potrebnej konkretizácie potvrdil prvostupňové rozhodnutie so záverom, že je správne a dostatočným spôsobom odôvodnené.

32. Správny súd opätovne poukazuje na to, že právo na informácie je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu v priebehu konania (do procesu v jeho priebehu), a to v záujme objektivity a nestrannosti posudzovania konkrétnej právnej veci. V zmysle právneho názoru Najvyššieho súdu SR (napr. Rozsudok zo dňa 30.04.2019 sp zn. 5Sžik/3/2018 odkazujúci na Rozsudok zo dňa 22.02.2017 sp. zn. 3Sžo/105/2015) ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám sa má vykladať tak, že sa môže vzťahovať iba na prebiehajúce konania („živé veci“), pretože informácia sa môže týkať rozhodovacej činnosti iba dovtedy, pokiaľ rozhodovacia činnosť v danej veci prebieha. Informácia má takúto kvalitu v zásade iba počas súdneho konania, až do právoplatného skončenia veci. Až do právoplatného skončenia súdneho konania má verejnosť pasívny prístup k informáciám prostredníctvom účasti na súdnych pojednávaniach. Cieľom ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 211/2000 Z. z. je garantovať nezávislosť súdnictva, vylúčiť tým paralelný priebeh súdneho procesu na verejnosti. Verejnosť má prístup k informáciám zabezpečený prístupom do súdnych budov a na pojednávania. Rozsudky sa vyhlasujú verejne. Ide o všeobecné princípy, ktorými sa spravujú nielen národné súdy, ale aj Súdny dvor Európskej únie.

33. Z verejne dostupných informácií publikovaných na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR, ako aj z obsahu súdnych rozhodnutí predložených žalovaným v správnom súdnom konaní na základe žiadosti správneho súdu podľa § 84 SSP vyplýva, že súdne konanie, ktorého sa týkala infožiadosť bolo právoplatne ukončené v časti jeho základu vydaním medzitémneho rozsudku okresného súdu, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu. Okresný súd Žilina medzitémnym rozsudkom č.k. 13S/389/2014-625 zo dňa 29.05.2018 rozhodol, že žalobca (EUROKAPITAL, a.s.) má právo na náhradu škody. Na základe odvolania žalovaného (Kysucké Nové Mesto) Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 9Co/18/2019-682 z 25.04.2019 rozsudok okresného súdu potvrdil. Na základe dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Cdo/25/2020 z 25.05.2022 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie so záverom, že postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (nerešpektovaním pravidla riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu došlo v konaní k procesnej vade, ktorá zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale zároveň aj jeho dôvodnosť). Po zrušení rozhodnutia Krajský súd v Žiline opätovne rozhodol, a to rozsudkom č. k. 9Co/83/2022-843 z 13.10.2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 9Co/83/2022-849 zo dňa 22.11.2022, ktorým súd opravil záhlavie rozsudku v časti označenia právneho zástupcu žalovaného. Proti rozsudku krajského súdu ako súdu odvolacieho odvolanie nie je prípustné. Podľa § 227 Civilného sporového poriadku doručený rozsudok, ktorý nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Ak proti rozsudku nemožno podať odvolanie, je právoplatný doručením.

34. Z uvedeného vyplýva, že súdne konanie o náhradu škody vo veci žalobcu EUROKAPITAL, a.s. proti žalovanému Kysuckému Novému Mestu bolo právoplatne skončené čo do základu nároku, teda tvrdenie žalovaného, že žalobcovi nebolo možné poskytnúť žiadnu informáciu o stave súdneho konania, vrátane kópie Mestu doručeného rozhodnutia (rozhodnutí) neobstojí. Nebolo pritom sporné (žalovaný to nenamietal), že v čase rozhodovania o infožiadosti žalovaný predmetnými súdnymi rozhodnutiami disponoval (boli mu doručené).

35. Podľa § 214 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitémnym rozsudkom. Až do nadobudnutia právoplatnosti medzitémneho rozsudku súd nekoná o „veci samej“, teda o procesnom nároku ako celku. Výsledok časti konania o medzitémnom rozsudku má podstatný vplyv na ďalší priebeh konania. Súd v konaní pokračuje po právoplatnosti medzitémneho rozsudku, z čoho vyplýva, že táto časť konania je právoplatne ukončená. Na medzitémny rozsudok sa vzťahujú ustanovenia o čiastočnom rozsudku upravené v § 213 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak niektorý z viacerých žalobou uplatnených procesných nárokov, alebo časť uplatneného procesného nároku sa v priebehu konania stali nespornými, môže súd rozhodnúť o tomto procesnom nároku, alebo o jeho časti čiastočným rozsudkom. Ak súd vydá čiastočný rozsudok, takýto rozsudok je vo všetkých ostatných otázkach okrem otázky skončenia celého konania postavený na roveň konečnému rozhodnutiu vo veci samej. Je proti nemu prípustné odvolanie, je spôsobilý nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Medzitémnym rozsudkom bolo právoplatne rozhodnuté o základe uplatneného nároku, teda bolo právoplatne určené prejudiciálne právo, resp. jeho existencia. Súd je vydaným medzitémnym rozsudkom viazaný.

36. Súdna prax akcentuje potrebu reštriktívneho výkladu prípustnosti obmedzenia práva na informácie. Obmedzenie práva na informácie, ktoré spadá do kategórie základných práv a slobôd, je možné výlučne za splnenia troch podmienok, a to podmienky zákonnosti, legitímnosti cieľa a nevyhnutnosti zásahu v demokratickej spoločnosti (II. ÚS 28/96). Prvou materiálnou podmienkou je požiadavka, aby obmedzenie slúžilo na ochranu práv a slobôd iných alebo sa ním musí chrániť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie, alebo mravnosť. Na splnenie prvej materiálnej podmienky stačí preukázanie existencie jedného z citovaných záujmov. Druhou materiálnou podmienkou je podmienka nevyhnutnosti prijatia obmedzenia (PL. ÚS 15/98). Rozhodovacia prax súdov požaduje zabezpečenie materiálneho prístupu k informáciám. Pri nesprístupnení informácie nepostačuje len splnenie formálnej podmienky ochrany určitej informácie, t.j. odkaz na príslušnú právnu normu, ale aj materiálnej podmienky označenia informácie za chránenú - teda objasnenie, prečo naozaj existuje potreba danú informáciu chrániť, a či tento dôvod v čase podania žiadosti stále trvá a či sa ochrana vzťahuje na celú informáciu, alebo jej časť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5SŽi/1/2009). Aj ak je identifikované zákonné obmedzenie, je potrebné aj v rámci zákonného obmedzenia vykonať správnu úvahu, či niektoré čiastkové informácie nemožno žiadateľovi sprístupniť (IV. ÚS 464/2010).

37. Účelom obmedzenia prístupu k informáciám podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám je nepochybne ochrániť integritu súdneho konania, ako aj nezávislosť súdov, nestrannosť rozhodovania a tiež v nevyhnutnej miere súkromie a osobné údaje účastníkov konania či verejný poriadok, pričom je však potrebné zdôrazniť, že nie každá informácia, ktorá sa týka rozhodovacej činnosti súdu, je nevyhnutne vylúčená zo sprístupnenia podľa § 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona. Dôvody nesprístupnenia v žiadnom prípade nemôžu byť len hypotetické, musia vyplývať z reálnych skutkových okolností tak, aby bola splnená nielen formálna, ale aj materiálna stránka potreby ochrany informácie pred jej zverejnením. Po právoplatnom skončení veci už poskytnutím informácie z takto skončeného konania nemôže dôjsť k zásahu do nezávislosti súdnictva, pretože účel, na ktorom je založený § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám, by touto právoplatnosťou zanikol (rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 23.11.2023 sp. zn. 6Svk/38/2022).

38. V tomto prípade orgán verejnej správy pri vybavovaní infožiadosti týkajúcej sa prebiehajúceho súdneho konania mal prihliadnuť na skončenie konania o základe nároku (na právoplatné rozhodnutie o základe nároku medzitémym rozsudkom). Ak aj konanie vo veci „samej“ ďalej prebieha (po rozhodnutí o základe nároku rozhodovaním o výške nároku), musí byť pre účely poskytnutia informácií podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám podľa názoru správneho súdu zohľadnené právoplatné skončenie konania o základe nároku. Konanie o základe prejednávanej veci bolo ukončené rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 13S/389/2014-625 zo dňa 29.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/83/2022-843 zo dňa 13.10.2022 (v spojení s Opravným uznesením č.k. 9Co/83/2022-849 zo dňa 22.11.2022). Ako už bolo uvedené, je treba mať na pamäti cieľ (účel) zákonného obmedzenia podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 211/2000 Z. z., a to ochranu pred neprimeraným zasahovaním do vlastnej rozhodovacej činnosti súdu, ktorá v prípade právoplatného skončenia konania o základe nároku už v tejto časti konania nie je dotknutá (ohrozená). Tým, že o základe nároku bolo právoplatne rozhodnuté, táto časť konania už nepodlieha zákonom upravenému obmedzeniu s prihliadnutím na účel a zmysel predmetného obmedzenia.

39. Vzhľadom na uvedené žalobca dôvodne v správnej žalobe namietal, že žalovaný (a prvostupňový orgán) bol povinný sprístupniť mu požadované informácie, hoci len v časti týkajúcej sa konania o základe nároku, ktoré bolo právoplatne ukončené. O „verejnosti“ predmetných rozhodnutí svedčí aj to, že vydané súdne rozhodnutia boli zverejnené na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR (v zmysle § 82a Zákona č. 757/2004 Z. z.), resp. na stránke Najvyššieho súdu SR (rozsudok Najvyššieho súdu SR) a podľa tvrdenia žalobcu v správnej žalobe mu boli sprístupnené aj Krajským súdom v Žiline (1Spr I/111/2022). Súdy sú podľa § 82a Zákona č. 757/2004 Z. z. povinné zverejňovať právoplatné rozhodnutia vo veci samej, rozhodnutia, ktorými sa končí konanie, rozhodnutia o neodkladnom opatrení a rozhodnutia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu, a to do 15 pracovných dní od dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Súdy sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa Zákona č. 211/2000 Z. z. všetky súdne rozhodnutia, vrátane neprávoplatných rozhodnutí a rozhodnutí, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej okrem súhlasu s poskytnutím údajov, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva podľa osobitného predpisu, súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov a príkazu podľa Trestného poriadku; súhlas však sprístupnia osobe, ktorej sa súhlas týka, ak tým nebude ohrozené alebo zmarené plnenie úloh štátu. Súdy pritom robia opatrenia na ochranu práv a právom chránených záujmov – taktiež prihliadajú na zákonné obmedzenia podľa § 8 až 12 Zákona č. 211/2000 Z. z..

40. Vychádzajúc z uvedeného správny súd dospel k záveru, že rozhodnutia orgánov verejnej správy (prvostupňového orgánu a žalovaného) trpia vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, keď povinná osoba nesprávne na vec aplikovala ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám v časti rozhodnutia o základe nároku, lebo dôvod nesprístupnenia informácie v čase rozhodovania o žiadosti už čo do základu predmetného konania neexistoval. Navyše, orgány verejnej správy ani v prvostupňovom ani v druhostupňovom rozhodnutí neodôvodnili, prečo pristúpili až k najprísnejšiemu zásahu do práva na prístup k informáciám a požadovanú informáciu v celosti (en bloc) nesprístupnili, hoci § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 211/2000 Z. z. umožňuje aplikovať aj miernejšiu formu zásahu do práva na informácie vo forme obmedzenia sprístupnenia informácií za podmienok ustanovených v § 12 citovaného zákona (všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie po vylúčení tých informácií, pri ktorých to stanovuje zákon). V prvostupňovom aj druhostupňovom rozhodnutí v tomto smere absentujú akékoľvek úvahy, a preto sú obe rozhodnutia nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

41. Zákon č. 211/2000 Z. z. je založený na princípe, že ak neexistuje zákonný dôvod pre nesprístupnenie informácie (ak nemožno uplatniť zákonnú výnimku zo sprístupnenia informácie), informácia sa musí sprístupniť. Informácia sa v zmysle zákona sprístupní nie vtedy, ak sú dôvody pre jej sprístupnenie, ale vtedy, ak nie sú dôvody na jej nesprístupnenie. Povinná osoba a priori sprístupní žiadané informácie; len vtedy môže nesprístupniť informácie, ak zistí niektorý zo zákonom stanovených dôvodov na nesprístupnenie požadovanej informácie, pričom je potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 12 Zákona č. 211/2000 Z. z. oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia. Správny súd má za to, že v časti už právoplatného rozhodnutia o základe nároku (medzitýmneho rozsudku okresného súdu potvrdeného odvolacím súdom) zákonný dôvod nesprístupnenia v čase rozhodovania o infožiadosti nebol daný.

42. Keď teda povinná osoba v celosti nevyhovela žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií - vylúčila zo sprístupnenia už aj právoplatné súdne rozhodnutie (rozhodnutia) týkajúce sa základu nároku na náhradu škody, odklonila sa od požiadavky reštriktívnej aplikácie výnimiek z pravidla poskytovania informácií a nepostupovala pri aplikácii ust. § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 211/2000 Z. z. v súlade so zákonom. Predmetné ustanovenie ukladá povinnej osobe dôkladne skúmať dôvod nesprístupnenia požadovanej informácie. Tým, že žalovaný en bloc vylúčil zo sprístupnenia všetky súdne rozhodnutia, pričom sa nezaoberal posúdením otázky, či už vydaný medzitýmny rozsudok podlieha zákonnému obmedzeniu, navyše zaťažil rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, keď nevysvetlil, prečo aplikoval najprísnejšiu formu zásahu do práva na informácie bez zohľadnenia možnosti sprístupnenia aspoň časti požadovaných informácií. Rovnako žalovaný nad rámec zákona obmedzil právo na informácie k tzv. evidenčným informáciám – spisovej značke súdneho konania, informácie o konkrétnom stave súdneho konania – či a kde sa bude konať pojednávanie (ak bolo vytyčené), či bol podaný opravný prostriedok a pod., ktoré by nemali byť považované za informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti súdu.

43. Vychádzajúc z uvedeného správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia vrátane prvostupňového rozhodnutia dospel k záveru, že dôvody správnej žaloby odôvodňujú zrušenie rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu, a to pre nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o slobodnom prístupe k informáciám (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP) a zároveň aj z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí (§ 191 ods. 1 písm. d/ SSP). Rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa je tiež predmetom súdneho prieskumu, keďže podľa § 191 ods. 3 písm. a) SSP ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo. Žalobca navrhol v správnej žalobe zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, a preto správny súd je oprávnený preskúmať jeho zákonnosť a v prípade dôvodnosti správnej žaloby v danom ohľade ho zrušiť.

44. Bude úlohou orgánu verejnej správy, aby sa v ďalšom konaní zameril na správne právne posúdenie veci podľa § 3 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. d) a § 12 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám v intenciách záverov tohto rozsudku ako aj citovaných rozsudkov Najvyššieho súdu SR a požadované informácie žalobcovi sprístupnil po zohľadnení podmienok ustanovených v § 9 a § 12 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

45. Pokiaľ žalobca žiadal, aby správny súd v zmysle § 27 SSP v spojení s § 191 ods. 3 SSP zrušil aj zrušujúce rozhodnutie žalovaného zo dňa 07.12.2022 a prvé prvostupňové rozhodnutie zo dňa 28.10.2022, správny súd uvádza nasledovné. Žalovaný na základe odvolania žalobcu rozhodnutím zo dňa 07.12.2022 zrušil prvé prvostupňové rozhodnutie o infožiadosti žalobcu pre použitie „neplatného znenia zákona“. Prvé prvostupňové rozhodnutie týmto zrušil v celom rozsahu, teda nie je možné jeho „ďalšie“ zrušenie správnym súdom. Zrušujúce rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný ako odvolací orgán na základe odvolania žalobcu zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie rozhodnutie a konanie nie je rozhodnutím meritórnym, ide o procesné rozhodnutie, ktoré je vo všeobecnosti vylúčené zo súdneho prieskumu (§ 7 písm. e/ SSP), pričom rozhodnutie nie je možné preskúmať správnym súdom podľa § 27 ods. 1 SSP, keďže nie sú splnené zákonné podmienky podľa predmetného ustanovenia. V zmysle citovaného ustanovenia správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy na návrh žalobcu posúdi aj zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané opatrenie nebolo

samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2 SSP. Z uvedeného vyplýva, že na spôsobilosť rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy byť predmetom súdneho prieskumu správnym súdom musia byť súčasne splnené štyri podmienky, a to: a) návrh žalobcu, b) preskúmané rozhodnutie musí vychádzať z predmetného skôr vydaného rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, c) predmetné skôr vydané opatrenie orgánu verejnej správy musí byť pre preskúmané rozhodnutie záväzné a d) nie je možné ho samostatne preskúmať správnym súdom. V prípade zrušujúceho rozhodnutia žalovaného nejde o rozhodnutie, ktoré by bolo pre napadnuté rozhodnutie záväzné, ani napadnuté rozhodnutie z neho nevychádzalo, ide o procesné rozhodnutie v konaní, ktorým žalovaný zrušil prvé prvostupňové rozhodnutie pre jeho nedostatočnosť. Podľa § 7 písm. e) SSP správne sudy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych účastníka konania. Preto nebol ani dôvod na vylúčenie veci v predmetnej časti na samostatné konanie a odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnej. Ak sa však dotknutý účastník domnieva, že príslušné predbežné, procesné alebo poriadkové rozhodnutie či opatrenie je nezákonné, mohol túto skutočnosť namietat ako porušenie procesných predpisov, ktoré sa odrazilo v nezákonnosti prijatého a žalobou napadnutého meritórneho alebo konečného rozhodnutia alebo opatrenia.

46. Žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania, správny súd priznal náhradu trov konania v úplnom rozsahu podľa § 167 ods. 1 SSP, na zaplatenie ktorých zaviazal žalovaného. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

47. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP). Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť doručením. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom ju musí podať v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu. Kasačná sťažnosť sa podáva na Správnom súde v Banskej Bystrici.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že: a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený vyššie pod písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.